

τοὺς Τούρκους, διαρπάξουσι τὴν Ἀντιόχειαν, καὶ ἐδιώχθησαν ἀπὸ τὸν Γοδεφρόϊον.

1104. — Βαλδουίνος, βασιλεὺς τῆς Ἱερουσαλήμ, νικάται ἀπὸ τοὺς Ἀράβας, εἶτα τοὺς νικά καὶ αὐτός.

1171. — Ὁ Μοσταδῆς ἀναιβαίνει εἰς τὸν θρόνον τοῦ Μωάμεθ. Αὕτη ἡ ἐποχὴ εἶναι περίφημος διὰ τὰς νίκας τοῦ Σαλαδίνου καὶ τῶν Ταρτάρων Μογόλων.

1226. — Ὁ Γέγγις Χάν ἀρχίζει τὰς νίκας τοῦ ἐναντίου τοῦ Καλίφη Νάζερ ἐκυρίευσε τὸ καλύτερον μέρος τοῦ βασιλείου τοῦ Μωάμεθ.

1258. — Κυρίευσις καὶ διαρπαγὴ τῆς πόλεως Βαγδάτ ἀπὸ τὸν Χολακού, ἕγγονον τοῦ Γέγγις Χάν.

Θάνατος τοῦ Καλίφου Μοστάσεν, ὅπου σβύνεται τὸ ἀξίωμα τῶν Καλιφῶν. Τώρα ἡ Ἀραβία διοικεῖται ἀπὸ πολλοὺς ἐξουσιαστάς.

Μ Α Θ Η Μ Α Ι Α΄.

Ἱστορία τῆς Περσίας.

Τὸ νέον βασιλεῖον τῆς Περσίας ἀρχίζει ἀπὸ τοὺς 226, καὶ τελειώνει εἰς τοὺς 632. διήρκεσέ λοιπὸν 406 χρόνους.

226. — Θεμελίωσις τοῦ βασιλείου τῆς Περσίας ἀπὸ τὸν Ἀρταξέρξην, ὅστις ἐτίναξε τὸν ζυγὸν τῶν Πάρθων, καὶ ἐφόνευσε τὸν βασιλέα των Ἀρτάξ.

βανον. Αὕτη ἡ δυναστεία ὀνομάζεται τῶν Σασσα-
νιδῶν.

Ἀρταξέρξης Α', μετὰ τὴν φρόνησιν καὶ μετὰ τοὺς
θριάμβους του, ἠξιώθη τὸ ὄνομα Σολομῶν τῆς
Περσίας.

234. — Ἐνίκηθη ἀπὸ τὸν βασιλέα Ἀλέξαν-
δρον Σεβήρον· ἀλλ' ἐπαναλαμβάνει ἔπειτα τοὺς
ὁποίους ἔχασε τόπους.

240. — Σαπῶρος Α', ὁ υἱὸς καὶ διάδοχος του,
ἀφανίζει τὸ βασίλειον τῶν Ῥωμαίων.

Μετὰ δύο χρόνους, Γορδιανὸς ὁ νέος ἀναχω-
ρεῖ διὰ τὴν Περσίαν, κυριεύει πολλοὺς τόπους, καὶ
ἀναγκάζει τὸν Σαπῶρον νὰ στραφῇ εἰς τὴν ἐπι-
κράτειάν του. Εἰρήνη μεταξὺ τούτου, καὶ τοῦ Φι-
λίππου, διαδόχου τοῦ Γορδιανοῦ.

260. — Ἀρχίζει πάλιν ὁ πόλεμος, ἀπὸ μέ-
ρος τοῦ Σαπῶρου, ἐναντίον τοῦ αυτοκράτορος Βα-
λεντιανοῦ, τὸν ὁποῖον αἰχμαλωτίζει, καὶ ἀτιμάζει.

Ὁ Σαπῶρος νικάται ἀπὸ τὸν Οὐδανάτον, Βα-
σιλέα τῆς Παλμύρας, καὶ σύμμαχον τῶν Ῥωμαίων.
Κατεδιώχθη ἕως ὑποκάτω εἰς τὰ τείχη τῆς Κτη-
σιφῶντος, τῆς μητροπόλεώς του, ὅπου ἐδολοφονήθη
ἀπὸ τοὺς σατράπας του. Ἀρχὴ τῆς αἰρέσεως τῶν
Μανιχαίων, τὴν ὁποίαν ἐθεμελίωσεν ὁ Μάνης.

272. — Οὐρμισθας, υἱὸς καὶ διάδοχος τοῦ
Σαπῶρου, κάμνει τὴν εἰρήνην μετὰ τὸν Αὐρήλιον.

Μετὰ πέντε χρόνους, ὁ υἱὸς του Βαρράνης Α',
Βασιλεύει, ἕνα μόνον χρόνον· καὶ τὸν διαδέχεται
Βαρράνης Β', ὁ υἱὸς του.

285. — Βαρράνης Γ', βασιλεύει εἰρηνικά.

Ο υἱὸς τοῦ Ναρσῆς κηρύττει τὸν πόλεμον κατὰ τῶν Ῥωμαίων, νικά τὸν αὐτοκράτορα Γαλέριον, καὶ νικάται ἔπειτα ἀπὸ αὐτόν. Εἰρήνη 40 χρόνων.

Ο ῤμισθας Β', υἱὸς τοῦ Ναρσῆ βασιλεύει εἰς τοὺς 303, πέντε χρόνους, καὶ τὸν διαδέχεται Σαπῶρος Β', τοῦ ὀπίου ἢ μήτηρ ἦτον ἔγκυος.

308. — Σαπῶρος Β', στέφεται βασιλεὺς, πρὶν γεννηθῆ. Ἀναίρει τὴν μὲ τοὺς Ῥωμαίους εἰρήνην, καὶ πολλάκις τοὺς νικά.

326. — Καταδιώκει τοὺς Χριστιανούς.

338. — Πολιορκεῖ τὴν Νισίβην. Ο Ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Πέρσης, ἐπίσκοπος ταύτης τῆς πόλεως, τὸν κάμνει νὰ σηκώσῃ τὴν πολιορκίαν, ὁ αὐτοκράτωρ Κωνσταντῖος ἐμποδίζει τὰς προόδους τοῦ Σαπῶρου καὶ ὁ διάδοχός του Ἰουλιανὸς ὁ ἀποστάτης ὑπάγει εἰς τὴν Περσίαν, καὶ ἀποθνήσκει εἰς τὴν μάχην.

Εἰρήνη μεταξὺ Σαπῶρου καὶ τοῦ αὐτοκράτορος Ἰοβιανοῦ τοῦ διαδόχου, ὅστις παρεχώρησε πολλοὺς τόπους.

Ο Σαπῶρος ἀνανεώνει τὸν πόλεμον, καὶ νικά τὸν Οὐαλέντιον, κάμνει εἰρήνην, καὶ ἀποθνήσκει εἰς τοὺς 380.

Ἀρταξέρξης Β', ἓνας ἀπὸ τοὺς τέσσαρας υἱούς του, τὸν διαδέχεται μετὰ τέσσαρας χρόνους ἀποθνήσκει, καὶ ἀφίνει τὸν θρόνον εἰς τὸν ἀνεψιὸν του Σαπῶρον Γ'.

389. — Βασιλεύει ὁ Βαράνης Δ'. καὶ μετὰ δέκα χρόνους ὁ Ἰσδιγέρδης, ὁ υἱὸς του.

415. — Ο βασιλεύς οὗτος, διδασκόμενος ἀπὸ τὸν Μαρυῦθαν, ἐπίσκοπον τῆς Μεσοποταμίας, δέχεται τὸν Χριστιανισμόν, ὅστις μεγάλας προόδους κάμνει εἰς τὴν Περσίαν ἀλλ' εἰς τὸ τέλος τῆς βασιλείας του, Ἀββαάτης, ἐπίσκοπος τῆς Περσίας, καίει ἕνα ναὸν τοῦ τόπου. Σφοδρώτατος διωγμὸς κατὰ τῶν Χριστιανῶν.

420. — Βαράνης Ε', διάδοχος τοῦ Ἰσδιγέρδου, ἐνίκηθη ἀπὸ τοὺς Ῥωμαίους, οἱ ὅποιοι εἶχαν πολιορκήσει τὴν Νισίβην· ἔλαβε βοήθειαν ἀπὸ τὸν Ἀλαμουνδάρην, βασιλέα τῶν Σαζράκηνων, καὶ οὗτοι τότε πρῶτον ἐφάνησαν εἰς τὴν Περσίαν.

Μετὰ τέσσαρας χρόνους, τὸ στρατεύμα τῶν Περσῶν, φοβούμενοι, μὴν ἐξολοθρευθῶσι διόλου ἀπὸ τοὺς Ῥωμαίους, ἔπεσαν εἰς τὸν Εὐφράτην. Πλείοτεροι ἀπὸ ἑκατὸν χιλιάδας ἄνθρωποι ἐπνίγησαν.

440. — Τὸν Ε', Βαράνην διαδέχεται ὁ Β'. Ἰσδιγέρδης· μεγάλην γενναιοφροσύνην δείχνει ὁ Ἀκάκιος Ἐπίσκοπος Ἀμίδης, καὶ ὁ κληρὸς του, πρὸς ἑπτὰ χιλιάδας αἰχμαλώτων Περσῶν. Ἐπώλησαν τὰ ἱερὰ σκεύη, διὰ νὰ τοὺς θρέψωσι, καὶ τοὺς ἔδωσαν, μετὰ τὴν εἰρήνην, τὰ ἀναγκαῖα ἔξοδα, διὰ νὰ στραφῶσιν εἰς τὴν πατρίδα των.

457. — Περόξης, ἢ Πρόξης, υἱὸς καὶ διάδοχος τοῦ ἀνωτέρω, ἐμβαίνει εἰς τοὺς τόπους τῶν Οὐνῶν, οἱ ὅποιοι ἐκατοικοῦσαν πρὸς ἄρκτον τῆς Περσίας· καὶ ἐπειδὴ πολιορκεῖται ἀπ' ὅλα τὰ μέρη, ὑπόσχεται νὰ πληρῶνῃ εἰς τὸν βασιλέα των ἄτιμον φόρον. Ζητεῖ νὰ ἐκδικηθῆ, αὐτὰ τοὺς Οὐνοὺς, καὶ φονεύεται εἰς μίαν μάχην, βασιλεύσας τριάκτα ἕνα χρόνον.

485. — Φιλόξενος, δούλος ἀπ' ἀρχῆς τῶν Περσῶν, γίνεται ἐπίσκοπος Γεραπόλεως. Πρῶτος πολεμεῖ τὰς ἱεράς εἰκόνας.

Μετὰ τρεῖς χρόνους, ὁ Βάλος, ἡ Βαλκίης, υἱὸς τοῦ Περύζου, βασιλεύει καὶ ἀποθνήσκει ἀπὸ θλίψιν, διότι δὲν ἠμπόρεσε νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὸν δίδόμενον εἰς τοὺς Οὔνους φόρον. Μετὰ τρεῖς χρόνους, ὁ Καβαδῆς ὁ διάδοχός του ἐλευθερώνεται ἔκαμε πολλὰς νίκας· ζητεῖ νὰ μεταβάλῃ τοὺς νόμους. Συνωμοσία τῶν ἀρχόντων κατ' αὐτοῦ. Τὸν πιάνουν, καὶ τὸν φυλακίζουν καὶ καταστένουν διάδοχόν του κάποιον Γαμβάδην συγγενῆ του.

Ὁ βασιλεὺς καταφεύγει εἰς τοὺς Οὔνους· λαμβάνει βοήθειαν, ἐμβαίνει εἰς τὸ βασίλειον, καὶ ἀναιβαίνει πάλιν εἰς τὸν θρόνον.

502. — Κυριεύει τὴν Ἀμίδην, μὲ προδοσίαν τῶν μοναχῶν. Νικᾷ τὸν αὐτοκράτορα Ἀναστάσιον, καὶ τὸν δίδει τὴν εἰρήνην μὲ βαρείας συνθήκας.

513. — Δέχεται τὴν Χριστιανικὴν πίστιν, εἰς τοὺς 523. Φονεύει πολὺ πλῆθος τῶν Μανιχαίων.

531. — Ἐνικήθη ἀπὸ τὸν Βελισάριον εἰς πολλὰς μάχας, καὶ κατεδίκασεν εἰς θάνατον τὸν στρατηγόν του, διότι δὲν μετεχειρίσθη καλῶς τοὺς στρατιώτας.

Ἀπέθανε μετὰ τὴν εἰρήνην, ἀφήσας διάδοχον τὸν Χοσρόην.

Χοσρόης Α', ἐμβαίνει εἰς τὴν Συρίαν, κυριεύει τὴν Βερέαν, καὶ τὴν Γεράπολιν, καίει καὶ κρημνίζει ὀλότελα τὴν Ἀντιόχειαν. Ὁ Γουστινιανὸς ζητεῖ τὴν εἰρήνην μὲ φόρον κατ' ἔτος 50 σκούδων.

543. — Ο Βελισάριος υπάγει κατά του Χοσρού, ὅστις ἠφάνιζε τοὺς τόπους τῶν Ῥωμαίων, καὶ τὸν σπρώχνει.

Μετὰ δύο χρόνους, οἱ Πέρσαι ὀρμῶσιν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν· ὁ βασιλεὺς πολιορκεῖ τὴν Ἐδεσσαν, ἀλλ' ἀναγκάζεται νὰ σηκώσῃ τὴν πολιορκίαν,

Εἰς τοὺς 554 πολεμεῖ τοὺς Ῥωμαίους εἰς τὴν Κολχίδα, καὶ τοὺς νικά.

Τὸν ἀκόλουθον χρόνον, τρεῖς χιλ. Περσῶν φυγαδεύουσι πενήντα χιλ. Ῥωμαίων, οἱ ὅποιοι ἦσαν εἰς τὴν Κολχίδα.

574. — Οἱ Πέρσαι ὀρμῶσιν ἐναντίον τοῦ βασιλείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀφανίζουσι τὴν Συρίαν, κυριεύουσι τὴν Ἀπάμειαν, καὶ τὴν διαρπάξουσιν.

579. — Ο Χοσρόης νικάται ἀπὸ τὸν Β', Τιβέριον τὸν αὐτοκράτορα· διαρπάξονται οἱ θησαυροὶ του· καὶ ἀποθνήσκει ἀπὸ λύπην, βασιλεύσας 48 χρόνους. Ὁρμισδάς ὁ υἱὸς του τὸν διαδέχεται.

591. — Ὁρμισδάς Γ', μισεῖται διὰ τὰς τυραννίας, καὶ διὰ τὴν χαυνότητά του. Οἱ ἄρχοντες τὸν φυλακίζουν, καὶ ἐκθρονίζουσι· δολοφονεῖται εἰς τὴν φυλακὴν ἀπὸ τὸν υἱὸν του Χοσρόην, ὅστις τὸν διαδέχεται.

Οἱ Πέρσαι, ἀγανακτήσαντες διὰ ταύτην τὴν πατροκτονίαν, ἀναγκάζουσι τὸν Β', Χοσρόην νὰ φύγῃ· ὁ αὐτοκράτωρ Μαυρίκιος τὸν δέχεται, καὶ τὸν ἀναιβάξει πάλιν εἰς τὸν θρόνον.

603. — Ο Χοσρόης υπάγει κατά τοῦ Φωκά· δολοφονεῖται ὁ Μαυρίκιος, ἀφανίζεται ἡ ἀνατολή.

Μετὰ πέντε χρόνους, κυριεύει τὴν Ἀρμενίαν, τὴν Καππαδοκίαν, καὶ τὴν Γαλατίαν.

613. — Κυριεύσει τῆς Παλαιστίνης καὶ τῆς Ἰερουσαλήμ ἀπὸ τοὺς Πέρσας· φονεύουν περισσοτέρους ἀπὸ ἑννεήντα χιλ. κατοίκων· διαρπάξουσι τὴν πόλιν, καὶ παίρνουσι τὸν Σταυρὸν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὸν φέρουσιν εἰς τὴν πατρίδα των.

619. — Ἀφανίζουσι τὴν μικρὰν Ἀσίαν, κυριεύουν ὅ,τι ἀπαντήσουν ἕως τὴν Χαλκηδόνα.

621. — Ὁ Χοσρόης νικάται ἀπὸ τὸν Ἡράκλειον· σύρεται εἰς Γαζογόττην, εἰς τὰ σύνορα τοῦ ἀνατολικοῦ βασιλείου. Κυριεύσει ταύτης τῆς πόλεως· φυγὴ τοῦ Πέρσου βασιλέως. Ὁ Ἡράκλειος τὸν καταδιώκει ἕως εἰς τὰ σύνορα τῆς Μηδίας.

627. — Ὁ Χοσρόης καταφεύγει εἰς τὴν Σελεύκειαν, ἐκεῖθεν τοῦ Τίγρητος ἀσθενεῖ, καὶ θέλει νὰ κάμῃ διάδοχον τὸν Μαρσάνην, τὸν νεώτερον υἱὸν του. Σιρόης ὁ πρωτότοκος, λαμβάνει τὴν εἰδήσιν, συνάζει ἄρκετὸν στράτευμα, πιάνει τὸν πατέρα, τὸν βάλλει εἰς τὰ σίδηρα, καὶ τὸν φυλακόνει· πιάνει τὸν Μαρσάνην, καὶ τοὺς ἀδελφούς του, καὶ τοὺς φονεύει ἔμπροσθεν τοῦ Χοσρόου· φονεύει καὶ αὐτὸν μὲ βέλη.

Ὁ Χοσρόης ἀγαποῦσε τὰς ἐπιστήμας καὶ τοὺς σοφούς.

628. — Ὁ Σιρόης κάμνει εἰρήνην μὲ τὸν Ἡράκλειον, καὶ δίδει ὀπίσω τὸν Τίμιον Σταυρὸν· βασιλεύει ὀκτῶ μῆνας. Ἀνδέξερ, ὁ υἱὸς του καὶ διάδοχος, βασιλεύει ἑπτὰ μῆνας. Ἀρβαζᾶς, στρατηγός, τὸν δολοφονεῖ, καὶ βασιλεύει.

631. — Οἱ ἄρχοντες φονεύουν τὸν Ἀρραζάν, καὶ κηρύττουν βασιλέα τὸν Γ', Ἰσδιγέρδην, υἱὸν ἐνὸς ἀδελφοῦ τοῦ Σιρούου.

Τὸν ἀκόλουθον χρόνον, ὁ Ἀβουβέκερ, βασιλεὺς τῶν Ἀράβων, ὑπάγει μὲ δυνάτὸν στράτευμα κατὰ τῶν Περσῶν· νικᾷ τὸν Ἰσδιγέρδην, τὸν φονεύει, καὶ κυριεύει τὸ βασίλειον τῆς Περσίας.

632. — Οἱ Πέρσαι ἐσυσσωματώθησαν μετὰ τοὺς Σαρακηνούς· καὶ ἡ θρησκεία τῶν Μάγων ἠλλάχθη ἀπὸ τὴν θρησκείαν τοῦ Μωάμεθ. Τὸ βασίλειον τῶν Καλιφῶν ἐπαρλύθη· διάφοροι μοναρχίαι ἐσυστήθησαν εἰς τὴν Περσίαν, τὴν ὁποίαν οἱ Τούρκοι Σελιογκίδοι ἐκυριεύσαν εἰς τὸ μέσον τοῦ ἐνδεκάτου αἰῶνος.

1180. — Ὁ Γεγκίς Χάν, Τάρταρος, κυριεύει τὸ πλείοτερον μέρος τῆς Περσίας· ὁ υἱὸς τοῦ Κουλίς Χάν τὴν κυριεύει ὅλην, καὶ οἱ ἀπόγονοί του τὴν διοικοῦσιν.

1395. — Ταμερλάνος, καὶ οὗτος Τάρταρος, κυριεύει τὴν Περσίαν, καὶ τὸν θρόνον· εἰς τὸ ἐξῆς κρατεῖ ὁ υἱὸς τοῦ, ὁ ἔγγονος, καὶ ὁ Ἰούγκας ἀπόγονος.

1467. — Οὐζούν Χασάν, δικικητῆς τῆς Ἀρμενίας, ἐπαναστατεῖ κατὰ τοῦ Ἰούγκα· φονεύει καὶ αὐτὸν, καὶ τὸν υἱόν του, Ἀκὸν Ἀλῆ, καὶ βασιλεύει εἰς τὴν Περσίαν δέκα τρεῖς χρόνους.

1478. — Ἰουκούπ, ὁ υἱὸς καὶ διάδοχος του, βασιλεύει ἑπτὰ χρόνους, καὶ ἀποθνήσκει φαρμακευμένος ἀπὸ τὴν γυναῖκα του· βασιλεύει ὁ Ἰουλάυερ, ἄρχων Πέρσης, τρεῖς χρόνους.

1488. — Βασιλεία τοῦ Βαῦσαγκὸρ, καὶ αὐ-
τὸς ἦτον ἄρχων Πέρσης. Μετὰ δύο χρόνους, βα-
σιλεύει ὁ Ρ'ουστὰν ἑπτὰ χρόνους. Ἀ'χμέδ καὶ ὁ
διάδοχός του Ἀ'λβάνδ, μόλις ἐφάνησαν ἐπάνω εἰς
τὸν θρόνον.

1499. — Σχάλ Ἰσμαήλ, ἑγγονος τοῦ Οὐ-
ζοῦν Χασάν, συνάξει στρατεύμα, καὶ κυριεύει τὸν
θρόνον. Φονεύει, ἢ καίει ὅλους.

Πρῶτος ὀνομάζεται Σοφί, ἦγουν μαλλίον·
διότι ἀπὸ τοῦτο κατεσκεύαζον οἱ βασιλεῖς τῶν
Περσῶν τὰ σαρίκια τῶν, τὸ ὅποῖον ὄνομα ἐφύλα-
ξαν καὶ οἱ διάδοχοι, βασιλεύει εἴκοσι τέσσαρας
χρόνους, καὶ ἀποθνήσκει, ἀφοῦ ἐξαναπῆρεν ὅσους
τόπους ἔχασαν οἱ προκάτοχοί του. Εἰς τὸν καιρὸν
τούτου ἄρχισε σφοδρὸς ἀγὼν μεταξὺ Περσῶν καὶ
Τούρκων.

1523. — Τὸν διεδέχθη ὁ υἱὸς του Θαμᾶς Α',
Βασιλεὺς ἀπαθῆς. Πρόοδος τῶν Τούρκων εἰς τὴν
Περσίαν. Ὁ Θαμᾶς, ἀφοῦ ἐβασίλευσε πενήντα
τρεῖς χρόνους, ἐφαρμακεύθη ἀπὸ τὸν υἱὸν του Βαῦ-
δάρ, ὅστις ἐβασίλευσεν ἀλλ' ἢ ἀδελφή του τὸν
δολοφονεῖ, συντρίβει τὰ σίδηρα τοῦ Ἰσμαήλ, τοῦ
ἄλλου τῆς ἀδελφοῦ, ὅστις βασιλεύει.

1575 — Ἰσμαήλ Β', ἐδολοφονήθη καὶ αὐτὸς
ἀπὸ τὴν αὐτὴν ἀδελφήν, ἐπειδὴ ἐπαναστάτησε διὰ
τὰς σκληρότητας τοῦ βασιλέως, ὅστις ἐβασίλευσε
δύο χρόνους.

Κοδαβενζὲ ὁ διάδοχός του, εἶχε μόνον τὸ ὄνομα
Σοφί ἐβασίλευσεν ὀκτῶ χρόνους. Χαμζέδ καὶ Ἰσ-
μαήλ Γ', δύο ἀπὸ τοὺς υἱούς του, μόλις ἀνέβησαν
εἰς τὸν θρόνον.

1586. — Αββάς Α', τρίτος υἱὸς τοῦ Κοδά Βενζέ, διώχνει τοὺς Ταρτάρους ἀπὸ τὴν ἐπικρατείαν του, νικά τοὺς Τούρκους, ἐξαναλαμβάνει τὰς ὠραίας ἐπαρχίας, τὰς ὁποίας ἐκεῖνοι εἶχαν κυριεύσει, καὶ κυριεύει τοὺς τόπους των. Συστένει εἰς τὴν Περσίαν τὴν δεσποτικὴν ἐξουσίαν, μεταχειρίζεται πολλὰς βίας, φονεύει καὶ τὸν υἱὸν τοῦ Μίρζαν, δι' ἀπλήν ὑποψίαν καὶ μ' ὅλον τοῦτο, διὰ τὰς νίκας, του, ὀνομάζεται Μέγας, καὶ βασιλεύει σαράντα δύο χρόνους.

1628. — Σεφί, τὸν ὁποῖον ὁ Αββάς, ὁ πάππος του, ἐψήφισε πρὸ τοῦ θανάτου του, μὲ τὸ ὄνομα Μίρζα τοῦ πατρός του, ἐχρημάτισεν ὁ Νέρων τῆς Περσίας, καὶ ἀπέθανε, φαρμακωθείς, ἀφοῦ ἐβασίλευσε δέκα τέσσαρας χρόνους.

1642. — Βασιλεία τοῦ Αββάς Β', τοῦ υἱοῦ του.

1666. — Σολιμάν, ὁ δεύτερος υἱὸς του, ἐμιμήθη τὸν ἀπάνθρωπον πάππον του.

1694. — Χαυνότης τοῦ Χουσεῖν, υἱοῦ τοῦ Σολιμάν, ἐδιοικεῖτο ἀπὸ συμβούλιον εὐνούχων, τῶν ὁποίων ἡ πλεονεξία δὲν εἶχεν ὄρια.

Τέλος, αὐτοὶ ἐμοιράσθησαν εἰς δύο φατρίες, τῶν Ἀσπρων, καὶ τῶν Μαύρων. Ὁ Σεφί ἐξακολουθεῖ τὰς ἡδονὰς του. Μίρ Βέις, ἄρχων ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν Κανδαχάρ, κάμνει φατρίαν, καὶ κηρύττεται βασιλεὺς τοῦ τόπου του, φυλάττει τὸ βασίλειον ἕως τὸν θάνατόν του, καὶ τὸ ἀφίνει εἰς τὸν Αβδαλλάχ, ἀδυνάτου πνεύματος, καὶ χωρὶς προτερήματα.

Μαχμούδ, υἱὸς τοῦ Μίρ Βέι, ὠφελεῖται ἀπὸ τὴν ἀναξιοσύνητα τοῦ θείου, τοῦ κόπτει τὴν κεφα-

λήν, λαμβάνει τὸν τόπον του, καὶ κτυπᾷ, καὶ τὸν ἐκθρονίζει.

1722. — Ἡ τυραννία του τὸν καταστένει μισητόν. Θαμᾶς, ὁ ὁποῖος εἶχε ψηφισθῆ διάδοχος τοῦ πατρὸς του Χουσεΐν, κηρύττεται βασιλεὺς τῆς Περσίας εἰς Κοσβὶν, πόλιν τοῦ Ἰράκ, ὅπου εἶχε καταφύγει· πολεμεῖ τὸν θηριώδη Μαχμούδ, τὸν νικᾷ πολλάκις. Ὁ Μαχμούδ ἀσθενεῖ βαρέως, καὶ ὀλίγας ὥρας πρὸ τοῦ θανάτου του, ἡ βασιλεία ἐδόθη εἰς τὸν ἀνεψιὸν του Ἀσχεράφ.

1725. — Ὁ Ἀσχεράφ ἀκολουθεῖ τὰ ἴχνη τοῦ προκατόχου του, ἐθανάτωσε καὶ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι τὸν ἀνέβασαν εἰς τὸν θρόνον. Μετὰ τέσσαρας χρόνους, ὁ Θαμᾶς, καταντήσας εἰς ἐλεεινοτάτην κατάστασιν, ἐκάλεσε πρὸς βοήθειαν τὸν Ναδὶρ Κουλί, πολεμιστὴν πρὸ πολλοῦ περίφημον, ὅστις ἐγεννήθη εἰς τὸ Κορασάν, μίαν ἀπὸ τὰς ἀνατολικωτάτας ἐπαρχίας τῆς Περσίας. Τὸν ἔκαμε στρατηγόν, τὸν ἔκαμε νὰ κατοικήσῃ εἰς τὴν βασιλεύουσαν· ἀλλ' ἔκαμε τὴν εἰρήνην μὲ τὴν Τουρκίαν, χωρὶς τὴν θέλησιν τοῦ στρατηγοῦ, μὲ σκοπὸν νὰ τὸν φονεύσῃ.

1732. — Ὁ Ναδὶρ Κουλί προλαμβάνει τὸν Θαμᾶν, τὸν ἐκθρονίζει, καὶ βάλλει τὸν υἱὸν ἐκείνου, ὄντα ἀκόμη εἰς τὰ σπάργανα, μὲ τὸ ὄνομα Ἀβ-βᾶς Γ'.

1736. — Οἱ δύο Σοφὶ ἀποθνήσκουν σχεδὸν συγχρόνως· ἐπειδὴ ἐσβύσθη ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια, ἀναιβαίνει εἰς τὸν θρόνον ὁ Ναδὶρ Κουλί.

Μετ' ὀλίγον καιρὸν κάμνει ὠφέλιμον εἰρήνην μὲ τοὺς Τούρκους· ὑποτάσσει ἔπειτα τὸν Ἀγωναὶν τοῦ Κανδαχάρ· νικᾷ καὶ ἐκθρονίζει τὸν αὐτοκρά-

τορα τοῦ Μογὸλ· διότι τοὺς εἶχε βοηθήσει κηρύτ-
 τεται αὐτοκράτωρ εἰς Δελλύ, τὸ ὁποῖον ἀφῆκεν
 εἰς διαρπαγὴν· ἔλαβε πολλοὺς θησαυροὺς ἀπὸ τὰς
 Ἰνδίας.

Ἐβαλε πάλιν τὸν Μωχάμεθ εἰς τὸν θρόνον,
 μὲ συμφωνίαν νὰ ἔχη μόνον τὸ ὄνομα τοῦ βασι-
 λέως, καὶ ὁ Μαρμουλὺκ νὰ διοικῆ εἰς ὄνομά του.
 Μετὰ τὰς νύκτας του ἐστράφη εἰς τὸ Ἰσπαχάν.

1739. — Πολεμεῖ πάλιν μὲ τοὺς Τούρκους·
 ἔχασεν, ὅμως ἔκαμε τιμημένην εἰρήνην. Οἱ Ἰνδιάνοι
 ἐπαναστατοῦσι, καὶ φονεύουσι τοὺς Πέρσας μὲ τοὺς
 ἀξιώματικούς των. Ὁ Ναδὶρ πίπτει εἰς λύπην,
 μεταχειρίζεται σκληρότητας, καὶ γίνεται μισητός.

1747. — Πολλαὶ συνωμοσίαι ἐγίναν κατ'
 αὐτοῦ· ἀλλὰ τέλος ἐδόλοφονήθη ἀπὸ τοὺς διοικη-
 τὰς τῆς Ταυρίδος, συμφώνως μὲ τὸν ἀνεψιὸν τοῦ
 Κουλί Χάν, ὅστις ἐκηρύχθη βασιλεὺς τῆς Περσίας
 μὲ ὄνομα Ἀδιλσχιάχ.

Μ Α Θ Η Μ Α ΙΒ΄.

Ἱστορία τῆς Ταρταρίας.

Ἡ Ταρταρία, κατοικημένη ἀπὸ τοὺς ἀπο-
 γόνους τῶν Οὐνῶν, ἦτον διηρημένη εἰς πολλὰς φυ-
 λὰς, αἱ ὁποῖαι εἶχαν καθεμία τὸν ἀρχηγὸν τῆς

1200 περίπου. Ἡ φυλὴ τῶν Ταρτάρων ἐγι-
 νεν ἡ πλέον δυνατὴ, καὶ ἔδωκε τὸ ὄνομά της εἰς
 ὅλον τὸ ἔθνος.